

FANTÁZIA 2009

ANTOLÓGIA FANTASTICKÝCH POVIEDOK

fantázia

Fantázia 2009

Antológia fantastických poviedok

*Finálové a ďalšie vybrané poviedky z literárnej súťaže
Cena Fantázie 2009*

*Súťaž organizuje časopis Fantázia.
Vydanie zborníka podporila sieť kníhkupectiev Brloh.
Partneri: Kultura.sme.sk, Incheba, a.s., OZ Mastodont*

Fantázia 2009
Antológia fantastických poviedok

Zostavil: Ivan Pullman

Copyright © Fantázia

Publisher © Mgr. Ivan Alakša – FANTÁZIA, 2009

Cover design & illustrations © Juraj Mandel, www.mandel.sk

Všetky práva vyhradené

ISBN 978-80-969236-4-9

IVAN ALAKŠA

Siedmy ročník s novinkami

V siedmom ročníku literárnej súťaže Cena Fantázie sa nám trochu potemnilo, alebo „zhororovalo.“ Človek by povedal, že je to tým, že v tomto roku sme „do závesu“ pribrali aj hororovo zameranú Cenu Béla (pomenovanú podľa herca Belu Lugoshiho), ale autori, ktorí nám do súťaže prispeli a sú vo finále, sa dušujú, že to tým nebolo. Že to tak jednoducho prišlo. Tak to bude asi tou magickou sedmičkou. A tá možno zapríčinila, že sa objavili aj (čitateľné) príbehy s detektívnou zápletkou. „Konečne,“ povedal by agent Bond, James Bond, ktorý mal číslo sedem vo svojom kódovom označení.

Tento rok prišlo do súťaže 69 poviedok, z toho jedna bola vyradená, keďže v prvom kole je podmienkou súťaže anonymita autora. To sa však nedá dodržať, keď poviedka súťažila (a úspešne) už v inej slovenskej literárnej súťaži. Maximálny rozsah zaslaných textov kontrolujeme už po prijatí poviedky v pošte a prípadné prekročenie počtu znakov sa snažíme doriešiť s autorom ešte pred uzávierkou tak, aby porota dostala poviedku, spĺňajúcu technické kritériá súťaže. Samozrejme, na to musíme poznať autora textu a aj preto v zalepenej obálke a rovnako v e-maili s poviedkou treba uvádzať kontakty. Tieto údaje porota nedostáva, tá hodnotí iba anonymné texty, nevediac, kto je ich autor, administrátor súťaže však kontaktné údaje potrebuje.

Porota v tomto ročníku Ceny Fantázie bola exkluzívna. Po troch rokoch sa „vrátil“ literárny publicista Dado Nagy, pridali sa aj spisovateľ a publicista Dušan Taragel, za mediálneho partnera, portál Kultura.sme.sk, poviedky v súťaži hodnotila Katarína Mrázková, z pomedzi minuloročných finalistov do porotcovského kresla zasadol Michal Spáda a tradične päťicu uzatvára editor zborníkov Ivan Pullman, reprezentujúci časopis Fantázia. Michal Spáda zároveň koordinoval porotu občianskeho združenia Mastodont, ktoré vyhlasovalo pridruženú cenu Béla, zameranú na hororové poviedky. Víťaznú poviedku Ceny Bibliotéky, ktorú venuje organizátor knižného veľtrhu, akciová spoločnosť Incheba, vyberala manažérka veľtrhu Anna Mydlová. Bodové hodnotenia porotcov v prvom kole Ceny Fantázie nájdete v tabuľke na 8. strane zborníka. Porota udeľovala body v rozsahu 0-10 a finálová päťica poviedok vznikla jednoduchým zrátaním pridelených bodov a určením 5 poviedok s najväčším počtom bodov.

Druhé kolo súťaže sa uskutočnilo v spolupráci s mediálnym partnerom, internetovým portálom Kultura.sme.sk. Tu boli publikované finálové poviedky (už neanonymne) a hlasovať za najlepšiu z nich mohli samotní čitatelia. Konečné poradie súťaže je teda výsledkom hlasovania stoviek čitateľov Kultura.sme.sk, pričom piati z nich dostali za svoj hlas od Fantázie knižku. A tak sa stalo, že napriek veľkému nepomeru 4:1 v zastúpení mužov a žien si nakoniec Cenu Fantázie prevzala jediná zástupkyňa ženského pohlavia a dokonca autorka, ktorá už jednu víťaznú sošku Ceny Fantázie (z roku 2007) doma má.

Novinkou v aktuálnom ročníku súťaže Cena Fantázie je to, že aj vy, čitatelia fantastickej literatúry, môžete podporiť finalistov súťaže a slovenských autorov. Pritom nemusíte dávať žiadne peniaze navyše do nejakej špeciálnej pokladničky

ky, či na bankové konto, ani posielat' drahé sms-ky. Stačí si knihu, ktorú by ste si aj tak kúpili a je to sci-fi, fantasy alebo horor, zakúpiť v sieti kníhkupectiev Brloh (www.brloh.sk). Z každej knihy, ktorá je v Brlohoch v priebehu roka predaná, putuje automaticky 1 Cent na literárnu súťaž Cena Fantázie a na konci, pri vyhlásení výsledkov, daruje sieť Brloh ešte raz rovnakú sumu z vlastného vrecka. V konečnom dôsledku sa tak za každú predanú knihu v priebehu roka dva Centy dostanú slovenským autorom v súťaži Cena Fantázie. Za uplynulý rok ste v Brlohoch nakúpili 37 tisíc kníh, čo znamená, že sa takto vyzbieralo spolu 740 € (skoro 22 300 Sk). Vďaka tomu sme mohli zdvojnásobiť výhry pre finalistov súťaže a zároveň bol takto podporený zborník, ktorý držíte v rukách. Rovnako to bude aj v nasledujúcom roku, takže neváhajte, ak vám záleží na slovenskej fantastike a chcete aj takto nepriamo podporiť domácich autorov, fantastickú literatúru si nakupujte v sieti kníhkupectiev Brloh.

Želám vám príjemné čítanie poviedok z literárnej súťaže Cena Fantázie 2009 a držím palce tým, ktorí sa rozhodnú zúčastniť nasledujúceho ročníka – všetky inštrukcie k Cene Fantázie 2010 nájdete na konci tohto zborníka.

Partneri Ceny Fantázie 2009:

CENA FANTÁZIE 2009 – VÝSLEDKY 1. KOLA

Číslo	Názov	Autor	Hodnotenie poroty							SUM	Umiestnenie po 1. kole
			Dádo Nagy	Katarína Mráziková	Michal Špekta	Dušán Taragel	Ivan Pulman				
01	Neverte výťahu	Lukáš Majerský	6	4	4	5	0	19	45.		
02	Dokonalá bytosť	Viktória Laurent Skrabalova	6	6	5	6	4	27	20.		
03	Rattus	Michal Jedinák	7	9	9	6	9	40	1.		
04	V tomto dome straším ja	Michal Jedinák	8	6	8	6	8	36	5.		
05	Bigbířáci z Karlsdorfu	Martin Perner	3	0	6	0	5	14	58.		
06	Samota	Jozef Karika	10	5	9	6	10	40	1.		
07	Asam	Milan Kožurík	6	5	5	5	5	26	24.		
08	Trojhlavý drak	Brynn Absolon	4	9	5	7	6	31	10.		
09	Hra na život	Ivana Lacková	6	4	4	5	4	23	32.		
10	Invázia	Martin Pitorák	9	5	6	7	6	33	7.		
11	Na krídlach draka	Peter Mišove	1	3	2	3	2	11	66.		
12	Draci neplačú	Martina Ivaníčová	7	5	5	6	4	27	20.		
13	Odtiaľ mi hlavu	Anna Kiliánová	6	4	5	6	5	26	24.		
14	Malinche	Jozef Hvišč ml.	6	3	4	4	4	21	40.		
15	O podivnej udalosti v jednom lese	Marian Kubicko	7	5	5	5	3	25	27.		
16	Bdelí	Katarína Varsiková	5	6	5	6	3	25	27.		
17	Škratkovia	Marian Kubicko	7	5	5	5	5	27	20.		
18	Svet pod kľavivom	Miloš Ferko	3	3	5	5	3	19	45.		
19	Hladný tovar	Lucia Droppová	9	6	8	6	8	37	4.		
20	Lev v lese	Richard Pupala	6	4	4	5	3	22	37.		
21	Kam sa deportujú mimozemšťania	Miloš Ferko	6	3	9	5	8	31	10.		
22	Je čas...	Emilia Molčaniová	5	4	2	3	2	16	53.		
23	Krv	Monika Šoňovičková	5	4	4	4	5	22	37.		
24	Lesný strach	Jozef Karika	8	3	7	6	7	31	10.		
25	Shelby	Adela Červencová	3	2	6	3	5	19	45.		
26	Medzihviezdný všemocný	Marek Slabej	6	5	7	7	6	31	10.		
27	Na chvíľu zhmotnené sialenstvo	Ivan Kučera	8	5	2	10	2	27	20.		
28	Kľenot katedrál	Martin K. Strobus	8	9	4	7	5	33	7.		
29	Bosorky hôr Faltranských	Ľuboš Bebbčák	7	5	5	3	3	23	32.		
30	Anna – dievča s nechtutým koláčom	Eva Lalkovičová	5	3	5	4	6	23	32.		
31	Strata	Peter Frišo	2	2	6	4	3	17	51.		
32	Hromodecko	Čokomilka	2	1	3	3	4	13	60.		
33	Cesta	Monika Sjekelová	7	2	4	4	3	20	42.		
34	Deborina pieseň	Dávid R.H. GAMYOU	5	3	3	4	4	19	45.		
35	Demokracia	Jana Jantová	3	2	3	3	2	13	60.		
36	Svet v kaluži	Lukáš Počatko	/	/	/	/	/	/	/		
37	Kruh démonov	Diana Lasloková	4	6	2	5	5	22	37.		
38	Ihriško problémov	Terézia Turčanová	9	0	3	3	4	19	45.		
39	Viak	Barbara Brišová	1	5	5	6	6	23	32.		
40	Strážca	Miroslav Repaský	6	4	4	7	4	25	27.		
41	Sám na strašiaka	Peter Kopec	4	0	3	3	2	12	64.		
42	Strach	Matuš Mikšik	5	0	3	4	3	15	57.		
43	Odpad	Martin Kochlica	7	7	4	5	5	28	16.		
44	Čierna rozprávka	Marek Grajciar	9	8	5	5	3	30	14.		
45	Démon	Martin Hatala	7	7	5	6	3	28	16.		
46	Možno zajtra	Diana Majerová	7	8	5	5	3	28	16.		
47	Čierny oheň	Ján Švihra	5	5	3	3	3	19	45.		
48	Lavender	Anna Robertová – Michalová	7	6	4	4	5	26	24.		
49	Legenda	Anna Robertová – Michalová	2	4	3	3	4	16	53.		
50	Nevesta z mŕtveho sna	Mária Roštecká	4	5	4	5	3	21	40.		
51	Cruor Arboris	Mariana Zahorová	7	2	4	4	3	20	42.		
52	Predurčené?	Veronika Soláriková	2	0	3	4	4	13	60.		
53	Nevermore	Michaela Smidová	2	2	2	4	4	14	58.		
54	Vec viery	Michal Čerňanský	8	5	4	4	2	23	32.		
55	Zrkadlo osudu	Lucia Baničiarová	5	2	2	4	3	16	53.		
56	Dlhé novembrové noci	Kristína Antálková	8	0	6	7	4	25	27.		
57	Dedičstvo	Beata Tomash	7	9	6	7	5	34	6.		
58	010609	Marek Popik	3	1	3	6	4	17	51.		
59	Panoptikum	Adam Valenčík	3	3	4	5	5	20	42.		
60	JUMP	Daniela Mrvová	3	0	2	5	2	12	64.		
61	O Igorovom živote a smrti	Katarína Červenáková	7	6	3	9	4	29	15.		
62	Kráľova záhrada	Zdeno Mikiáš	5	4	4	6	5	24	31.		
63	Ničiteľ škodcov	Tomáš Straňák	9	10	5	10	4	38	3.		
64	Rasten	Martin Lutonský	7	8	4	8	5	32	9.		
65	Z ľadu	Zuska Stožická	5	5	5	8	5	28	16.		
66	Kľúčový okamih	Iveta Bobeková	0	0	5	4	7	16	53.		
67	Začiatok konca	Rastislav Konkuš	2	1	3	0	1	7	67.		
68	Nový začiatok	Natália Tokárová	3	3	2	3	2	13	60.		
69	Čas mužov v kozmu	Zdenko Schreiber	0	0	0	0	0	0	68.		

Neobodované poviedky nespĺnili podľa názoru najmenej troch porotcov kritériá súťaže a boli zo súťaže vyradené.

Cena Fantázie 2009:

1. miesto: Lucia Droppová: *Hladný tovar*
/Cena Fantázie a 100,- € + 100,- € od Brlohu/

2. miesto: Tomáš Straňák: *Ničiteľ škodcov*
/65,- € + 65,- € od Brlohu/

3. miesto: Jozef Karika: *Samota*
/35,- € + 35,- € od Brlohu/

4. miesto: Michal Jedinák: *Rattus*

5. miesto: Michal Jedinák: *V tomto dome strašším ja*

Cena Bibliotéky 2009:

Cena Bibliotéky: Michal Jedinák: Rattus
/Cena Bibliotéky a 33,- €/

Cena Béla 2009:

1. miesto: Jozef Karika: *Samota*

2. miesto: Michal Jedinák: *Rattus*

3. miesto: Michal Jedinák: *V tomto dome strašším ja*

4. miesto: Lucia Droppová: *Hladný tovar*

Výsledky boli vyhlásené na 17. medzinárodnom knižnom veľtrhu Bibliotéka dňa 7. 11. 2009 v Bratislave.

BRYNN ABSOLON

Trojhlavý drak

Autor o sebe:

S literárnou tvorbou som začala v prvej triede základnej školy. Mojm prvým úspechom bolo druhé miesto v literárnej súťaži Slovo Detí (1997).

Venujem sa najmä fantasy, v menšej miere sci-fi a poézii. Moje poviedky sa v minulých rokoch vyskytli v zborníkoch Ceny Fantázie (hoci do finále sa zatiaľ žiadna neprebojovala), prevažne však píšem po anglicky a do zásuvky, čo by som chcela v najbližších rokoch prekonať.

(Brynn Absolon)

My o poviedke:

Klasický, priam rozprávkový príbeh. Máme v ňom draka, rytierov, odhodlaných na záchranu unesenej osoby, i skúpeho kráľa. Ale nie všetko je tak, ako sa zdá.

Vskutku jedinečný príbeh, ktorý na pôdu slovenskej fantastiky prináša dosiaľ záhadne tabuizovanú tému. Téma je navyše netypická pre ženské autorky. Tento príbeh určite stojí za pozornosť, ale nepomýľte sa a prečítajte si ho skôr, ako sa s ním rozhodnete uspať svoje deti.

(Ivan Pullman)

„**A**dam!“
Kendrick sa strhol a pohľadom hľadal ženu, ktorá kričala. Dav bol riedky a z konského chrbta bolo vidieť všetkých na ulici. Volajúca žena, sedliačka v čepci, s deckom na chrbte a dvoma ďalšími, ktoré viedla za ruky, hľadela kamsi takmer opačným smerom.

Spotená ruka ho chytila za zápästie a Kendrick sa prudko otočil na druhú stranu.

„Každý druhý chlapec v meste sa volá Adam. Nikto ma nespozná.“ Jeho spoločník sedel v sedle nahnutý, aby dočiahol, s úsmevom na perách, no obavami v očiach. „Kráľ Adam Ôsmy,“ povedal a voľnou rukou ukázal na balkón honosnej budovy na hlavnom námestí priamo pred nimi.

Brynn Absolon: Trojhlavý drak

Žlté, smútočné zástavy viseli z vysokých, presklených okien. Pred budovou stála uniformovaná stráž, rad mužov v bielej a modrej, všetci urastení, rovní, nehybní. Námestie – improvizované hľadisko – sa zatiaľ správalo disciplinovane. Hore na balkóne dorozprával neparfumovaný poskok a do popredia vystúpila dvojica: hermelínom obalený muž v strednom veku s lysinou a pivným bruškom a žena o trošku mladšia, štíhla, v bohatých šatách.

„*Obyvatelia Glamordonu,*“ kráľ Adam Ôsmy prehovoril, „*nešťastie postihlo kráľovský rod a našu krajinu. Môjho jediného syna a následníka trónu uniesol drak.*“

Davom sa prevalila vlna neveriaceho smiechu a uštipačných poznámok z úst tých, ktorí novinu ešte nepočuli, alebo jej neverili. Stráže pod palácom sa pohli, zastrašili najbližšie publikom, ktoré zmlklo.

Obďaleč sa hlúčik hromotlíkov vybral na odchod. Jediná žena medzi nimi, s ramenami ako mäsiar, hundrala popod nos: „Synček vzal korunovačné klenoty a zdúchol, dajte na mňa.“

„Nezmysel,“ odpovedal jej jeden z jej spoločníkov. „Princ je príliš padavka na to, aby čokoľvek potiahol. Možno tak koňa a aj ten bol jeho.“

Ďalší sa pripojili do debaty a skupinka zašla za roh. Kendrick obrátil pozornosť ku kráľovi.

„...odmenu tisíc grajciarov tomu, kto privedie môjho syna späť.“

„Držgroš,“ Adam zamrmlal. „Čo sa stalo s rukou potomka a polovicou kráľovstva?“

„*Drakovo ultimátum vyprší v noc najbližšieho splnu – o sedem dní. Statoční rytieri, sadnite na svoje tátoše a vydajte sa brániť pýchu vášho kráľovstva! Nenechajte vášho kráľoviča potupne zahynúť v čelustiach nestvory! Nech vás sprevádza Štastena!*“

Kendrick neveriacky hľadel na balkón. Kráľovná sa rozvzlykala a dvorné dámy ju museli odvieť z dohľadu. Kráľ sa

posadil na provizórny trón a príhovor radcov pokračoval. Dav sa napriek tomu začal rozchádzať.

„Hmm... reč poslabšia,“ Adam skonštatoval lakonicky.

Kendrick zosadol z koňa a pobavene sa obrátil k svojmu spoločníkovi. „Ty skutočne nikdy neprestaneš kritizovať?“

Adam sa usmial v blaženom presvedčení o svojom intelektu. Nebol hlúpy, ale zástupu guvernantiiek sa podarilo presvedčiť ho, že každé zdvihnutie kútikov a rozšírenie očí ho robilo odzbrojujúco roztomilým. Kendrick sa mu pokúsil naznačiť, že v devätnástich už ten efekt stratil, ale Adam bol neoblomný vo svojej viere v seba samého.

„Spokojnosť je prvým krokom k stagnácii,“ odvetil a natiahol ruku.

„Si ako šľachtičná,“ Kendrick zamrmľal, neveriacky krútiac hlavou, no napriek tomu pomohol Adamovi z koňa a s nezaslúženou jemnosťou ho postavil na zem.

Adam pootočil hlavu a s nosom sotva palec od Kendrickovho sa zazubil. „Ďakujem.“

Kendrick ho mlčky odtisol a zahľadel sa na opačnú stranu námestia. Keď bol posledne pri tom ako drak uniesol kráľovho potomka, ulice hlavného mesta praskali vo švíkoch a kone sa tlačili medzi domami. Zdalo sa, že drakobijectvo vyšlo z módy – tých pár odvážlivcov, ktorí sa nezbalili hneď potom ako zistili, že uneseným potomkom bol *princ*, posedávalo na laviciach pred hostincami a popíjalo patoky z neumelých krígľov. Kde-tu sa dala zbadať kuša opretá o stehno alebo meč odložený v kúte... všetko zberba. Z týchto by sotvakto draka našiel a tých pár by buď vzalo nohy na ramená, alebo skončilo ako pár dymiacich topánok.

Adam Kendricka vytrhol zo zamyslenia, keď mu vtisol do ruky opraty. Prešiel pár krokov aby rozprúdil krv v nohách, no bolo očividné, ako veľmi ho po jeden a pol dni v sedle boleli stehná. S povzdychom odkiaľsi vytiahol úzky zdrap látky

a uviazal si ho okolo hlavy, aby mu nezavadzali vlasy a pohľadom sa Kendricka pýtal, čo ďalej. V plátennej košeli a vlnených nohaviciach vyzeral úplne ako koniar; ak pozorovateľ opomenul jeho do očí bijúcu kačaciu chôdzu neodolného jazdca.

„Mám tu v meste známeho.“

Chlapec prikývol a mlčky nasledoval Kendricka pozdĺž mnohofarebného radu krámkov.

***

Na dverách domu, pred ktorým zastali, visel odlomený kus mosadzného klopadla; drevo pod ním bolo obité. Adam zodvihol zo zeme uvoľnenú mačaciu hlavu a podal ju Kendrickovi.

Kendrick zabúchal.

Kým čakali, Adam čítal tabuľku na stene vedľa dverí. „Drakológ?“ spýtal sa neveriacky.

„Tak si hovorí,“ Kendrick odpovedal. „Počkaj, kým sa rozprávava. Keď ho poznáš dosť dlho, všade začneš vidieť niekoľkokotonové, oheň-dýchajúce jašterice.“

„Prečo sa kráľ neobrátil naňho?“

„Kráľ, mladý pán?“ opovrhlivý hlas k nim prenikol znútra domu. Ozvalo sa zaškrípanie závoru a vo dverách sa objavil muž, ktorý bol taký starý ako znel. „Kráľ by tak vedel, kto žije uňho v meste... keby moja žena bola kontesa, možno. I tak, kráľ je muž, ktorý má moc, ktorú zaňho používajú iní. Čo pre vás môže tento-“

„Môžeš nás pozvať ďalej, Angus,“ Kendrick mu skočil do reči, pretože Adam – s ohrnutým nosom – začal v pomykove ustupovať. Angusovi sa úspešne podarilo spraviť katastrofálny prvý dojem. U ľudí ako Adam, zvyknutých odpisovať nové tváre vo chvíli, keď tieto na to zavdajú príčinu, bolo veľmi ťažké (ak nie nemožné) prvý dojem napraviť.

S rukou ako tienidlom opretou o čelo, starec pokročil von. Žmúril do svetla, skúmal Kendrickovu tvár. Po chvíli, prekvapený a sťažený dojatý, prehovoril: „Iluzionista?“

Angus nepoužil „iluzionista“ ako popis práce, ba ani ako titul, ale skôr ako meno. Kendrickovo skutočné meno malo čosi dočinenia s kráľovskou mocou a hrdosťou a on sám cítil, že jeho úbohá matka značne prestrelila: nebol ani mocný, ani hrdý a okrem nezdravej dávky tvrdohlavosti mal iba fantáziu, schopnosť presvedčivo klamať a nenechal sa vyviest' z miery. Bol ako stvorený pre umenie ilúzií...

„Rád ťa vidím nažive a zdravého, Angus,“ Kendrick dodal, lebo starcovi očividne došli slová. „Nepozveš nás ďalej?“

Angus si odfrkol a zaškaredil sa na Robin a Mavis. „A byly mi budú cválať po izbe a žrať zvitky – to tak! Obíd' ulicu a priviaž ich na dvore. Pustím ťa dnu zadnými dverami.“ S tým im pred nosom zabuchol.

Kendrick v pravej ruke držal uzdy, ľavou chytil Adama, ktorý vyzeral, že vážne zvažuje útek na poslednú chvíľu a ťahal všetkých troch za sebou okolo radu špinavých domov natlačených na seba, cez úzku temnú uličku plnú odpadu, do priestranstva pretkaného špagátmi na bielizeň natiahnutými medzi oknami.

Kobyly priviazali pri koryte s vodou, čo nevyzerala ani trochu čerstvo. Angus ich oboch – ako bol sľúbil – vpustil do zatemneného prízemie cez úzke dvierka. Adam sa pokúsil Angusa obísť takým širokým oblúkom, ako sa len dalo. Pritisnutý na stenu sa prešmykol okolo a ostal zarazene stáť uprostred haraburdami zahádzanej izby so zošliapaným kobercom, ošúchaným ležadlom a toľkými policami kníh a zvitkov, že pre ne nebolo vidieť steny. V chabom svetle plápolajúcej olejovky žmúril na najbližšie tituly: *Encyclopaedia Draconigena, Praeceptum Cum Draconi Diverbi, Dialectice Draconidarum...*

„Viete po latinsky, mladý muž?“ spýtal sa Angus. Adam ho prekvapil, keď prikývol. „*Excellens! Salve, hostis!*“

„*Grates...*“ Adam odpovedal neisto. Ohromene kľzal očami po tituloch a Kendrick videl, že Angusovi sa podarilo takmer nemožné: napraviť prvý dojem.

„A vy ste v meste kvôli tejto dračej komédii?“ stavec sa opýtal v nádeji, že sa stretáva s ďalším entuziastom. Adam opäť prikývol, netušiac, že tým spustí lavínu slov v najmenej štyroch jazykoch, z ktorých aspoň jednému nerozumel. Kendrick prestal vnímať uprostred prvej vety.

Angus sa však ďaleko vo svojej reči nedostal; Adam sa sotva stihol posadiť, keď do izby z kuchyne vbehla zošúverená starena s lícami od sadze, neposlušnými sivými vlasmi derúcimi sa spod čepca a obrovskou drevenou lyžicou zovretou v pästi.

„Je to pomätenec! Pomätenec, vravím! No povedz mu niečo, Kendrick!“ zvolala, akoby to neboli bývali roky, odkedy Kendricka naposledy videla, ale minúty.

„Sheila!“ Kendrick jej vyšiel naproti, odverklíkoval zopár fráz, ktoré ju dostatočne obmäkčili voči jej mužovi, a dovolil jej na chvíľku ho objať. S rukou na jej ramene ju viedol naspäť do kuchyne. Vrhol pritom veľavravný pohľad dozadu na Adama – Adama, ktorý mal nos zaborený v zablátenej väzbe akéhosi rukopisu a podľa všetkého stihol zabudnúť, že Kendrick vôbec existuje. Aká prelietavá je mládež...

„Posaď sa!“ nekompromisne mu prikázala Sheila a postrčila ho k lavici. Chrbtom k nemu, sklonená nad hrncom, v ktorom čosi nevábne bublalo, pokračovala: „Posledne si sa zaprisahával, že do tohto mesta už nevstročíš – že by ťa sem pár diablov nedotiahol. Po čo si prišiel?“

Kendrick sa na moment obzrel smerom odkiaľ prišli. Sheila si nešťastne vybrala práve ten okamih, aby mu konečne venovala celú svoju pozornosť. Keď videla, kam sa Kendrick pozerá, prevrátila očami.

„Nevrav mi, že si tu pre pár modrých očí...“

„Tmavých,“ Kendrick ju sardonicky opravil. „A ty si vedela, že prídem. Pamätám sa... Keď som odchádzal, vravela si, že sa vrátim. Smiala si sa mi.“

Sheila pokrčila ramenami. Na stôl pred Kendricka s tupým buchnutím postavila misku kaše a podala mu lyžicu.

V hrnci bolo dosť pre štyroch. Zamračil sa. „Dokonca si vedela, že dorazím dnes?“

„Nebud' hlúpejší než nutne musíš, dutohlavec. Ráno bol v čajových lístkoch obraz kobyľky. Čakala som návštevu – nie teba osobne. A rozhodne nie jeho ve-“

„Mlč!“ Kendrick zvolal a udrel lyžicou do stola. „Chceš, aby nás chytili, nešťastnica? Čert vie, čo by spravili Adamovi, ale ja by som visel – alebo to je to, po čom ti srdce piští?“

„Kam chodíš na tieto nezmysly?!“

„Kendrick?“

Rozľahlo sa ticho. Kendrick sa ešte raz zamračil na Angusovu ženu a posadil sa (ani si nevšimol, kedy bol vstal). Na prahu kuchyne stál Adam a spýtavo naňho hľadel. Bol bledý a trochu sa chvel. V tomto dome nebolo čoho sa báť, ale Adam to nemohol vedieť. No a ani povahy týchto dvoch starých ľudí, ani Kendrickova hlasná hádka so Sheilou nenapomohli jeho pocitu bezpečia.

Sheila sa na Adama usmiala – akoby sa rozjasnilo po búrke. V rukách držala druhú misku kaše a prakticky násilím chlapca donútila, aby sa posadil na lavicu vedľa Kendricka. „Ničoho sa neboj, chlapče,“ presviedčala ho.

Adam sa tak ľahko nedal. Ani ponúknutým jedlom sa mu nedokázala zavďačiť dosť nato, aby prestal byť podozrievavý – knihou by sa jej to možno bolo podarilo, ale Kendrick si nebol istý, či vôbec vedela čítať.

„Ten kus hrudy, čo sedí vedľa teba, je mi ako syn. Ako vydedený, odcudzený syn, ktorý sa mi odvdáčil za celé týždne starostlivosti tým, že ma nazval ježibabou a poslal ma do pekla, ale deti sú už raz také...“

Adam, úplne vyvedený z miery, sledoval Sheilu s vypleštenými očami.

„Dala by som krk na to, že tvoji rodičia sa o teba boja,“ Sheila mrmlala ďalej. „Som si istá, že ťa hľadajú. Sľubujú odmenu tomu, kto ťa nájde, či nie? Nemyslíš?“

Adam sa červenal. Kendrick sa sotva mohol vynadívať. Nevidel Adama sa červenat... prakticky odkedy sa rozhodli, že sa vrátia do Glamordonu.

„Zase čistíš mladým žalúdky miesto toho, aby si ich plnila?“ Angus zašomral a posadil sa naproti Kendrickovi.

„Je našou povinnosťou dať mladým po nose, keď sa nepozerajú kam idú,“ Sheila odvrkla. „Keby som to nebola ja, bola by to násada hrablí.“

Angus si čosi zahundral popod nos a pre istotu si ústa zachal kašou. Kendrick a Adam dojedli viac-menej naraz a Sheila im sotva dala vydýchnuť – sama sa ešte nezastavila a jej porcia osamelo chladla na dne hrnca.

„Ty, chlapče,“ skrúteným prstom ukázala na Adama, „mi pomôžeš vyniesť periny na poschodie. Tvoj zabednený kamarát pôjde odstrojiť a vyčesať tie štvornohé príšery, čo sa krmia susedinou spodničkou.“

Všetci štyria naraz vyzreli von cez začmudené okienko. Mavis a Robin žuli opačné rohy ľanovej košielky zavesenej na najnižšom špagáte.

Kendrick zúfalo zastonal a dvihol sa od stola. „No len počkajte,“ šomral, „veď ja vám to raz spočítam. Pôjdete do salámy...“

***

Kendrick mal v úmysle vytratiť sa ráno skôr než sa ostatní zobudia, no uniknúť Sheile bolo ťažšie, než si predstavoval. Čakala naňho pod schodmi, vlasy ešte strapatejšie než včera, v rukách hrnček, z ktorého sa parilo.

„Tvoj kamarát ešte spí?“ spýtala sa. Kendrick mal pocit, že sa zatiaľ celkom neprebrala, no pohľad mu uštedrila taký, že rýchlo odpovedal.

„Mal včera ťažký deň. Dnes ho čaká ďalší. Nechaj ho odpočinúť si.“

Sheila sa zachechtala. „Ťažké dni, ťažké noci... A čo ty?“

Kendrick pokrútil hlavou a vrátil jej prázdny hrnček. So skyvou chleba v ruke sa vydal von. Po mačacích hlavách sa prevaľovali kúdoly rannej hmly a obzor začínal blednúť. Vtáky ešte spali, no uprostred mesta by sotva nejaký spieval, aj keby už bol býval čas. Ulice boli prázdne; aj nočný strážnik na rohu námestia postojacky spal, opretý o halapartňu.

Ovinutý ilúziou, ktorá z neho pre ostatných spravila nenápadný tieň, prešiel Kendrick pomedzi stráže pred palácom a pozval sa ďalej. Vo vstupnej sále zaváhal a s pohľadom upretým na dve široké, kamenné schodiská zvažoval, ktorým smerom sa vydať. Hádka kdesi vpravo ho prilákala bližšie a on sa prešmykol pomedzi dvojicu obrnencov do preplneného loveckého salónika. Aby doňho nikto nevrátil, zastal si medzi vystretými labami vypchatého medveďa.

„Mojím jediným potomkom je syn! Myslel som si, že toto ma obíde!“ Muž, ktorý sa aj bez koruny dal spoznať ako kráľ, sedel v kresle a rozčuľoval sa na štvoricu rozospatých dvoranov v bohatom a zrejme nepohodlnom oblečení. „Prečo im nie je tisíc grajciarov dosť dobrých? Ako mám uhádnuť, čo sa deje v hlave drakobijca?“

„Adam,“ zahriakla ho žena zo stoličky pri okne.

Bola to pohľadná tmavovláska s kruhmi pod očami, oblečená v trúčlivých čiernych šatách. Za ruku sa držala s dievčinou, čo nemohla mať o deň viac než sedemnásť rokov – princeznou Elain, ktorú by si na základe mierovej dohody bol princ zobral za ženu, keby ho nebol uniesol drak. Obe ženy boli obklopené princezninou strážou v čierno-sivo-červených uniformách. Práve jej veličenstvo Elain a jej sprievod stretli draka a priniesli do Glamordonu zvesť o princovom únose.

Kráľovná sa zhlboka nadýchla a pokračovala: „Toto nie je záležitosť okultistická, ale politická a, odpusť mi, ale politike sa rozumiáš ako hus pivu – ešte menej než okultizmu.“ V tvári bola sivá, akoby chorá od strachu. Kendrick mal takmer pocit viny.

Kráľ (a s ním skupinka radcov-päťolízáčov) rozhorčene vyprskol. Chvíľu sa trápil, no nenašiel slová; napokon sa vzdal a nemo pokynul svojej žene, aby navrhla riešenie.

„Spýtaj sa Billa,“ kráľovná odvetila stroho.

Kráľ sa začal obzerať okolo seba, až kým z radov princeznej stráže nevypadol chlapík maličkej postavy, odetý v súkne ako päť na oko a s roľničkami na rohoch čiapky. Zakopol – zazvonil pritom – a nespadol na zem iba preto, že sa zachytil za rameno pyšného palatína. Než ho tento stihol odsotiť (a nepochybne si tak vyslúžiť kráľovské pokarhanie), dvorný šašo sa mu hlboko, no bez štipky úcty, uklonil a usadil sa na medvedej kožušine kráľovi pod nohami. Rozvíril tým oblak prachu, ktorý sa len pomaly usádzal okolo: najmä na kráľových topánkach.

Kendrick nepochyboval, že kožušina bola dôkladne vyčistená. Bill tiež používal ilúzie, hoci jeho schopnosti nemohli byť nezanedbateľné (inak by sa nebol živil ako šašo).

„Kráľ je, čo kráľ je,“ šašo navela oznámil napätému zhromaždeniu. Na moment predstieral, že sa zamyslel a potom hlavou pokynul k čaši postavenej na operadle kresla. „A niekedy čo pije,“ dodal. Medzi radcami a princezninou družinou to zašumelo; muži potláčali smiech. Kráľovský pár pobavený nebol.

Potom Bill dvihol hlavu a pokojne zachytil kráľov pohľad. „Každý odvážlivec sám nech povie, čo si žiada. Čo v tvojej moci je a krajine neuškodí, na to pristúp. Nech napíšu vlastné lajstrá s vytúženou odmenou a na pamiatku kráľovskú pečať prídu si vypýtať.“

Rozhostilo sa ticho. Dvorania uvažovali rozhorčení šašovým návrhom. Kráľ sa mračil, no mlčal.

Keď Kendrick pred necelou hodinou vstával, myslel si, že strávi pol dňa sledovaním účastníkov výpravy na draka, rozsieváním zrníek strachu a vzbudzovaním poverčivosti. Nechcelo sa mu veriť, že by riešenie všetkých jeho problémov padlo z rozjasňujúceho sa neba úplne bez jeho zásahu. Takto náhoda nefungovala...

Kráľovná bezradne vstala a vymanila ruku z Elaininho zovretia. „Viem, že sa ti to nepáči, ale už i tak ich je žalostne málo. Nemôžeme si dovoliť ďalej znižovať Adamove šance.“

Kráľ si ťažko vzdychol, ale odbil radcu, čo sa k nemu naklonil, aby ho prehovoril. „Dobre teda... Nech každý z nich predstúpi s listinou. Potvrďím, čo mi svedomie dovolí.“

***

Adam sa s grimasou vyšplhal do Mavisinho sedla a zamával Sheile a Angusovi. Zo sedlovej tašky mu trčal roh knihy. Kendrick tašku otvoril a dovnútra väzby vložil pergamen s napísanou žiadosťou pre kráľa – bez pečate. Adam Ôsmý, v tvári červený ako jahoda, dal Kendricka vyhodiť z paláca, no Kendrick nepochyboval, že si to vrchnosť ešte rozmyslí, keď zistí, že jej najomná zberba na draka nestačí.

Sheila na podstienku dopila posledný dúšok čaju a nastavila hrnček tak, aby slnečné lúče dosiahli na lístky na dne.

„Podarí sa nám to?“ Kendrick sa spýtal potichu.

Sheila sa zahľadela dovnútra hrnčeka. Nezvyklo sa jej z tváre nedalo vyčítať vôbec nič. „Hmm... sekera... šakal... dýka... Keď ti bude radiť múdry muž, vypočuj ho.“

Kendrick vedel, že sa viac nedozvie, tak sa vyšvihol na Robinin chrbát. „Zbohom,“ povedal s obavami, ktoré sa mu tentoraz nepodarilo skryť.

Pol dňa nasledovali kráľovský sprievod. Štvorzáprahy sa po hrboľatej ceste presúvali pomaly. Kendrick odhadoval, že k jaskyni, kde bol drak posledne videný, dorazia trikrát neskôr než jazdec naľahko. Rota vojakov klusala v obdĺžnikovej

formácii okolo štyroch kočov: bránila nádejným drakobijcom obťažovať panstvo a vytlačala z cesty pomalé sedliacke vozy.

Naveľa, na sklonku dňa, kapitán dal povel zastať a rozložiť tábor. Na pastvine pozdĺž cesty vyrástli farebné šiatre ako počas turnaja. Kendrick sa poddal Adamovým zúfalým prosbám, a tak sa zložili na samom konci sprievodu. Noc klesala postupne; Adam sedel nad knihou od Angusa kým bolo dosť svetla, potom sa oprel o lakte a sledoval netopiere ako naháňajú hmyz. Vyšli hviezdy a po nich rastúci mesiac.

Kendrick sa zabalil do prikrývky a zavrel oči. Obďaleč znel smiech, výkriky, kde-tu spev, no nie príliš nahlas, pretože nevrle kráľovské stráže robili pravidelné obchôdzky. Už bol na pol ponorený do sna, keď počul približujúce sa kroky.

Otvoril oči. Adam si čupol vedľa neho. Prikrývka ho oviňala ako kukla, no aj tak sa triasol.

„Zima?“ Kendrick sa spýtal polohlasne.

„Mhm.“ Adam placho prikývol. Na niečo čakal, no neodvážil sa vysloviť to nahlas.

Kendrick sa na chvíľku zľakol, že Adam má úplne modré pery, než si uvedomil, že vo svetle hviezd všetko vyzerá modré. Nadvihol okraj svojej prikrývky. „Poď sem.“

Adam vkĺzol vedľa neho a napchal svoje skrehnuté dlane medzi nich, aby čo najúčinnšie kradli teplo. „Vieš, že draci nikdy, nikdy neunášajú chlapcov? Vždy len dievčatá...“ šepkal, kým Kendrick ovinul obe prikrývky okolo nich najlepšie ako vedel.

„Prečo?“ Kendrick nikdy nedokázal počúvať Angusa dlhšie než Sheile trvalo uvariť čaj, ale niekde v zálahe informácií v Angusových knihách bola zaručene obsiahnutá aj táto.

Adam sa primkol bližšie a použil Kendrickovo rameno namiesto vankúša. „To je na dlho. Som unavený.“

Kendrick ho nechal spať.

Na tretí deň úmorného cestovania musel Kendrick Adama skoro kriesiť. Ráno bolo chladnejšie než predchádzajúce a slnko sliepňalo pomedzi oblaky. Kým si Adam odskočil do neďalekého lesíka, Kendrick sa zamračil na oblohu. Dážď bolo to posledné, čo im teraz chýbalo.

Adam sa vracal pomaly, zakopával, lebo sa cez rameno pozeral dozadu na dedinu v údolí. Vojaci vyrážali spomedzi domov ako prúd modro-bieleho potoka. Kráľovské kočy tam dorazili podvečer a Kendrick trval na tom, aby sprievod konečne prebehli. Bolo oveľa menej pravdepodobné, že Adama niekto spozná od chrpta.

„Ešte ďaleko?“ chlapec sa spýtal stroho, vyčerpaný a rozčarovaný.

Kendrick ukázal na vrch v dialke. Týčil sa nad kopcom za údolím pred nimi. „Jaskyňa je z druhej strany tamtej hory. Mrzí ma to, ale nepoznám vhodné miesto bližšie ku Glamordonu.“

„Kde som bol, keď si ho hľadal?“ Adam sa počudoval. Zdvihol zo zeme sedlové tašky – kniha od Angusa bola navlhnutá rosou – a dal sa priväzovať ich k Mavisinmu sedlu. Kendrick kriticky sledoval jeho profil a všimol si, že Adam za posledný týždeň výrazne schudol.

Pokúsil sa vybaviť si deň po tom, čo vymysleli toto bláznovstvo. „Vyspával si opicu.“

„Och...“ Adam si spomenul tiež. „To bol hrozný deň.“

Adam rýchlo zavrtel hlavou a striasol sa pri tej predstave. Čosi zacinkalo. Obaja sa obzreli.

Za nimi stál dvorný šašo – Bill – vo svojom absurdnom červenom odevu a s hlavou naklonenou nabok si ich pozorne premeriaval. Adam zbledol a prineskoro sa pokúsil skryť za Kendrickovým chrptom.

Šašo zatriasol hlavou a znovu zacinkal. „Preveľmi sa trápila kráľovná, keď jej uniesli syna,“ prehlásil. „Uniesli? Ušiel, vra-

ví blázon! Kto kedy videl, aby prv zmizol kráľovič, až potom sa únosca vkradol do zámku...“ žmurkol na Kendricka, „ako tieň...“

Kendrick sa zachvel a siahol po noži – nikdy nikomu neublížil, ale ak by nebolo inej cesty... nevedel, či by to dokázal, ale iné východisko nevidel. Očividne Billa podcenil a bolo prineskoro plakať nad rozliatym mliekom.

„Čo chcete?“ opýtal sa chladne. Ak by Bill žiadal peniaze, Kendrick by mu bez váhania vyhovel. Obával sa však, že také jednoduché to nebude.

„Čo chcem? Čo môže chcieť blázon než teplú večeru a cinkajúce rolničky?“ Aby zdôraznil svoj výrok, stiahol si čiapku a zatriasol ňou. Mal spotené, krátke ryšavé vlasy. „Čo drak chce – toť otázka.“

Zdalo sa, že šašo ich nevnímal, iba hovoril, rozhadzoval pritom rukami a cinkal: „A smiešny drak je to veru – dvojhľavý... Kde stratil hlavu? Nájde ju? Spozná ju, keď ju uvidí? Blázon len tuší, že drak ľúbi, že ľúbi a z ľúbosti ochotný je riskovať! A odvaha, tá sa ráta.“ Ostal stáť na tri kroky od Kendricka a lišiacky sa na dvojicu zadíval.

Múdry muž, napadlo Kendricka. Prišiel im poradiť. Podľa Sheily – a Sheila sa len zriedkavo mýlila – bolo im načim počúvať. Ťažko sa mu verilo, že v celom šírom svete existoval niekto, kto ich okamžite nepreznal... kto bol... na ich strane.

„Tak, ako nie každý blázon je hlúpy, nie každý urodzený muž je rozvážny,“ šašo dodal, a pohľad mu skĺzol na Adamovu pravú ruku na Kendrickovom pleci. „Schovajte ten prsteň, mladý pán.“

Adam aj Kendrick zízali na zlatý krúžok s modrým a bielym kameňom na chlapcovom ukazováku. Obaja sa cítili nesmierne hlúpo. Adam rýchlo prsteň stiahol a zovrel v pästi, no keď vzhliadol, šašo už bol preč, len červená škvrna medzi modro-bielymi uniformami stráži.

„Bill?“ Adam zašepkal.